

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/117/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220201808
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2220201808.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v spore žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Legal Cases s.r.o., IČO: 35 720 097, so sídlom Alžbetínske námestie 328, 929 01 Dunajská Streda, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa B. XXXX/XXX, XXX XX C., zastúpenej advokátskou kanceláriou: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., IČO: 47 237 406, so sídlom Kmeťova 26, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.518,89 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 9C/14/2020-504 zo dňa 13.07.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd odvolanie žalobkyne **o d m i e t a**.
- II. Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. sťažnosť žalobcu voči uzneseniu tunajšieho súdu č.k. 9C/14/202-479 zo dňa 03.09.2020 zamietol a výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania o sťažnosti v rozsahu 100%.
2. Rozhodnutie v časti nároku na náhradu trov sťažnostného konania súd právne odôvodnil tak, že žalovaná si vo svojom vyjadrení k sťažnosti uplatnila aj náhradu trov, ktoré jej vznikli v konaní o sťažnosti, konkrétne za vyjadrenie k sťažnosti žalobcu. Súd mal za to, že trovy vzniknuté v konaní o sťažnosti súvisia s uplatňovaním a bránením práva.
3. Proti výroku II. uznesenia súdu prvej inštancie podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a žiadala, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia zmenil a žalovanej náhradu trov konania o sťažnosti nepriznal. Poukázala na ust. § 251 CSP s tým, že konanie o trovách podľa tohto ustanovenia nie je konaním o uplatňovanom alebo bránenom práve, ale len konaním, v ktorom súd určí výšku náhrady trov, ktorá náleží strane v dôsledku úspešného uplatnenia alebo bránenia práva.
4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.
5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala oprávnená osoba – strana sporu (§ 359 CSP), skúmal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario CSP) najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním (§ 355 a nasl. CSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je prípustné.
6. V danom prípade odvolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktorým sudca súdu prvej inštancie postupom podľa § 248 a nasl. CSP rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu vydanému súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP a zároveň (výrokom II.) rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti.

V napadnutom uznesení boli strany sporu súdom prvej inštancie poučené o možnosti podať proti jeho výroku II. odvolanie.

7. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

9. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že proti uzneseniu ako forme súdneho rozhodnutia vo svojej podstate odvolanie nie je prípustné. Zákon ho pripúšťa len v tých prípadoch, ktoré taxatívne vypočítava v § 357 CSP, v ktorom (okrem iných) pod písmenom m) uvádza, že odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. V prípade rozhodnutia sudcu o sťažnosti strany podanej proti uzneseniu vydaného súdnym úradníkom je však potrebné prípustnosť odvolania upravenú v ust. § 357 písm. m) CSP vykladať v súlade s článkom 3 ods. 1 a 2 Základných princípov CSP.

10. Z ust. § 262 ods. 1 CSP vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pod rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, treba rozumieť len také rozhodnutie, ktorým sa končí konanie vo veci samej (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 105/2017 zo dňa 31.07.2017).

11. Civilný sporový poriadok vo svojom ustanovení § 262 ods. 2 uvádza, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré je treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). V danom prípade je teda sťažnosť prostriedkom procesnej obrany proti uzneseniam vydaným súdnym úradníkom, a to vtedy, ak sa takéto uznesenie doručuje v zmysle § 235 ods. 2 CSP. Sťažnosť pritom nemá devolutívny účinok a rozhodovať o nej bude vždy súd tej istej inštancie. Sťažnosť je z hľadiska systematiky Civilného sporového poriadku zaradená v druhom diele piatej hlavy druhej časti zákona, čo znamená, že ide o inštitút základného konania v prvej inštancii.

12. Opravné prostriedky Civilný sporový poriadok upravuje vo svojej štvrtej časti, pričom možno konštatovať, že výpočet opravných prostriedkov upravených v štvrtej časti Civilného sporového poriadku je uzavretý taxatívnym výpočtom, ktorý nemožno analogicky rozširovať. Z doktrínálneho hľadiska ide teda o osobitný prostriedok procesnej obrany voči definovaným uzneseniam (t.j. voči uzneseniam súdu prvej inštancie vydaným súdnym úradníkom). Tento záver vyplýva i z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku, z ktorej vyplýva, že z dôvodu zabezpečenia procesnej ekonómie bude rozhodnutie súdu o sťažnosti „rozhodnutím konečným bez možnosti proti nemu podať akýkoľvek ďalší opravný prostriedok“. Je potrebné zdôrazniť, že účelom sťažnosti je predovšetkým zrýchlenie súdneho konania a odbremenenie odvolacích súdov od rozhodovania v jednoduchších veciach.

13. Civilný sporový poriadok teda výslovne upravuje niektoré právomoci súdnych úradníkov, a to v § 262 ods. 2 CSP – povinnosť súdneho úradníka rozhodnúť o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Hoci to Civilný sporový poriadok výslovne nezakotvuje, sťažnosť nie je prípustná proti rozhodnutiu sudcu, ani senátu, a to ani vtedy, ak sudca na základe sťažnosti rozhodol o nároku na náhradu trov konania, či ich výške. Sťažnosť nie je prípustná ani proti uzneseniam, proti ktorým je prípustné odvolanie. Akceptovanie prípustnosti odvolania proti rozhodnutiu sudcu o trovách sťažnostného konania, ktoré by prenášalo rozhodovanie o tomto opravnom prostriedku na odvolací súd, by poprelo princíp procesnej ekonómie zamýšľaný zákonodarcom i samotný charakter tzv. „porozsudkovej agendy“ zverenej na rozhodovanie súdu prvej inštancie v § 262 ods. 2 CSP (súdnemu úradníkovi) a v prípade podania sťažnosti proti jeho rozhodnutiu sudcovi tohto istého súdu (§ 248 až § 250 CSP). Rozhodovanie sudcu súdu prvej inštancie o sťažnosti, vrátane rozhodovania o nároku i výške trov sťažnostného konania treba preto považovať za rozhodnutie opravného súdu. Formálne síce o sťažnosti rozhoduje sudca okresného súdu, teda súdu prvej inštancie, ale v danom prípade sudca pri tomto rozhodovaní plní funkciu opravného súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu v tomto prípade nemôže zakladať prípustnosť odvolania ani ust. § 357 písm. m) CSP. Uvedené zákonné ustanovenie

totiž pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania len vo väzbe na rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 261 ods. 1 CSP).

14. Je potrebné dodať, že v zmysle ustálenej judikatúry skutočnosť nesprávneho poučenia strán sporu o prípustnosti opravného prostriedku proti napadnutému uzneseniu zo strany súdu, nezakladá ich procesnú legitimitáciu jeho uplatnenia, keďže je prípustnosť je ex lege vylúčená (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Sžf 47/2010). Vzhľadom na to, že v danom prípade odvolanie smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, nemohol odvolací súd rozhodnutie napadnuté odvolaním preskúmať a meritórne o odvolaní rozhodnúť, ale musel odvolanie v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, keď odmietnutie odvolania je po procesnej stránke považované za neúspech v spore a nárok na náhradu trov konania prináleží strane, ktorá odvolanie nepodala. Podľa obsahu spisu však žalovanej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, o náhradu trov konania neprejavila záujem, preto odvolací súd s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 rozhodol tak, že žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0 teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).